

Nieuws van de Hoge Gildenraad der Kempen

Het 15° LANDJUWEEL TE ESSEN - 24 - 25 juni 2000

Alma acta est! De teerling is geworpen. De Hoge Gildenraad der Kempen kan een nieuwe landjuweelwinnaar in zijn annalen optekenen. De St.-Jorisgilde van Meer kon op zondag 25 juni 2000 tot waardige zegevierende gilde worden uitgeroepen.

De strijd voor de overwinning is zwaar geweest. Vijf jaar lang hebben talrijke gilden zich ongemeten ingespannen en uitgesloofd om de prestigieuze trofee in de wacht te slepen. Maar ja, alle schoten zijn daarom geen roos. De hoofdmannen voerden hun gilde aan om niet alleen in het schieten, maar ook in de overige disciplines zoveel mogelijk punten te verzamelen. De behaalde resultaten liegen er niet om.

In vijf jaar tijd werd het gildenpatrimonium van talrijke gilden verrijkt: nieuwe vlaggen, nieuwe zilveren breuken, nieuwe beelden en registers. Anderzijds werden oude documenten en vlaggen gerestaureerd.

De juryleden hadden hun handen vol om naar eer en geweten zaterdagmiddag de meegebrachte gildenvorwerpen te beoordelen en te wijzen op hun onvolmaaktheden. Zoals te verwachten vielen sommige uitslagen niet altijd in goede aarde!

Spijtig genoeg kenden de schutters minder geluk. Het was geen weer om een hond door te jagen. Er werd toch begonnen met schieten, maar noodgedwongen werd er met toestemming van de schutters na enkele ronden gestopt. De reeds behaalde punten werden als uitslag aanvaard. Enkele gilden zoals voetboog en St.-Jansboog schoten toch verder. Van deze oudste gilden kon moeilijk anders verwacht worden.

Gelukkig klaarde het weer 's zondags 25 juni op. Geen regen en geen grote warmte, maar wel een beetje wind kon de pret niet bederven. Het programma kon afgewerkt worden.

De feestelijke dag werd zoals de traditie het wil begonnen met een plechtige eucharistieviering die voorgegaan werd door de prelaat der abdij van Tongerlo, eertijds heer van Essen. Hij werd geassisteerd door de pastoor van Essen en Nieuwmoer en twee paters. Waar is de tijd?

Het St.-Ceciliakoor van Essen zorgde voor de muzikale begeleiding en een blazerkwartet voor een eigentijds verhaal van de vier instrumenten. De homilie van de Essense pastoor deken Stan Dries paste wonderwel in het geheel.

Na de misviering werden door de Wethouders bloemen neergelegd op het graf van de onlangs plotseling overleden Fons Cruysberghs, hoofdman van de St.-Sebastiaansgilde van Essen en griffier van de Hoge Gildenraad der Kempen.

Het gemeentebestuur bood daarna een receptie aan de genodigden aan. Karel Deckers, griffier van de St.-Sebastiaansgilde en lid van de Wet schetste in het kort de inspanningen die de leden van de gilde zich getroost hadden om de organisatie van het Landjuweel tot een goed einde te brengen.

Burgemeester F. Schrauwen greep terug in het rijke verleden van de gilde en overhandigde aan de griffier een exemplaar van de uitnodiging voor het 1ste Landjuweel dat in 1931 te Essen werd gehouden.

Als laatste spreker dankte de Opperhoofdman de gilde van Essen voor het werk dat zij in moeilijke omstandigheden had gepresteerd na het heengaan van de betreude Fons Cruysberghs. Ook het gemeentebestuur werd betrokken in de dank voor de hulp die het heeft geboden. De Opperhoofdman besloot met een oproep om het gildenleven als uiting van onze echte volkscultuur in leven te houden en de traditie in eigentijdse vormen te bewaren.

Hij besloot: wij zullen volhouden.

Na een smakelijke maaltijd kon de optocht door de straten van Essen naar het feestterrein beginnen. De gilden hadden hun beste beentje voorgezet: de cornet op zijn stevig paard, de koningen en keizers omhangen met hun prachtige zilveren breuken, de hoofdmannen, broeders en zusters onder begeleiding van het tromgeroffel en zwaaiende vendels. De gilden droegen de beelden van hun patroonheilige en wapens mee. Een enig schouwspel!

Op het terrein begonnen de wedstrijden voor het gildendansen, roffelen en vendelen. Tegelijkertijd kampten de koningen op de staande wip voor het Opperkoningschap. Geen van de oude opperkoningen slaagde erin zijn functie te behouden. De nieuwe mogen thans op hun beurt vijf jaar lang in de Wet zetelen.

De juryleden hadden hun punten binnengeleverd en ... nu moest er gerekend worden. Alles moest op papier gezet worden want de deelnemende gilden moesten de uitslagen mee naar huis kunnen nemen.

Ondertussen was het vollenbak in de grote feesttent. Er werd gedanst en gedronken. Als afwisseling werden de resultaten en uitslagen van de schietwedstrijden en gildenbezittingen geproclameerd. Na verloop van tijd konden de aanwezigen ook de verschillende uitslagen vernemen en welke plaats hun gilden bekomen had voor het schoonin-komen, het vendelen, het roffelen en het dansen. De spanning steeg ten top.

Eerst werden de twee Keizers van de Hoge Gildenraad der Kempen getooid met de drie vogels van de keizerstaf. Driemaal achtereen werden zij opperkoning. Jan Van Hasselt (Loenhout) bij de St.-Jansboog en Luc Fleerackers (St.-Lenaarts) bij de kleine kruisboog. Proficiat. Zij blijven hun leven lang deel uitmaken van de Wet.

De nieuwe Opperkoningen kwamen daarna aan de beurt. Zij kregen de sluier omgehangen en ontvingen, zoals de opperkeizers een finnen schotel en koningsstaf. Gelukwensen voor Dieter Kirchner (O.L.Vrouw Kalmthout), Rene Jespers

(St.-Sebastiaan Meerle, Ludo Aernoudts (St.-Joris St.-Lenaarts), Jan Rombouts (St.-Joris Meer) en Camiel Garousse (St.-Antonius Kasterlee).

Het grote moment was aangebroken! Het werd zelfs een grote verassing.

Er werd meermaals gepronostikeerd: twee gilden zouden na een zij aan zij strijd als mogelijk overwinnar naar voren treden, maar ... als twee honden vechten voor één been Eens te meer bleek dat het schieten de doorslag gaf: overwinnaar werd St.-Joris Meer voor Nieuwmoer en Vlimmeren.

De hoofdman van Meer, Jef Van Opstal, mocht zoals gebruikelijk het landjuweel – een grote tinnen kruik – uit handen van de Opperhoofdman in ontvangst nemen. Het was na jaren onverdroten werken een verdiende zege.

Het Landjuweel is in goede handen. Het kwam ons niet ter ore hoe lang er in Meer gevierd is geworden!

Alles bij elkaar, het werd weerom een fel bevochten en bewogen strijd om het Landjuweel!

E. Van Autenboer.